

Fastlagssöndagen

Psalmer: 135, Ps 86, 442, 274, 94

Texter: Jona 3:1-9, 2 Kor 5:14-21, Mark 10:32-45

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, du blev utlovad till våra första föräldrar på syndafallets dag. Ända sedan tidernas begynnelse var det sagt att du skulle göra djävulens gärningar om intet. Fyll oss med vördnad och tacksamhet när vi nu under fastan får följa dig där du går korsets väg. Amen.

I dagens evangelietext hörde vi hur lärjungarna först var fyllda av fruktan och förskräckelse för vad som kunde hända i Jerusalem för att sedan bli övermodiga och tro sig kunna regera över hela världen. Känslorna kan svänga snabbt hos barn, och det går inte över fast vi blir vuxna. Vi agerar många gånger utifrån flyktiga och föränderliga känslor. Det är tryggt att veta att sådan är inte vår Frälsare. *Jesus Kristus är densamme i går och i dag och i evighet.* Visst hör vi om honom att han reagerade som den sanna människa han var, han blev bedrövad, han grät. Men vi kan vara helt trygga med att han inte agerar utifrån flyktiga känslor utan alltid i enlighet med Guds vilja och vad som är bäst för oss.

Lärjungarna var rädda att de alla skulle bli dödade när de kom till Jerusalem. De visste inte riktigt vad som skulle ske i Jerusalem. Ovissheten bidrog till rädslan. Men de kunde tyda tidens tecken och anade det värsta. Stora rådet hade beslutat att var och en som bekände att Jesus var Messias skulle uteslutas ur synagogan. Lärjungarna förstod att översteprästerna och de skriftlärde ville röja Jesus ur vägen. De fruktade att Jesus skulle bli dödad i Jerusalem, och att de skulle dö tillsammans med honom. De ville inte dö och de ville inte heller att Jesus skulle dö.

Fast Jesus var med dem var de rädda. Precis som i båten när det stormade. Fast Jesus var med dem var de rädda. Som Jesus sa berodde rädslan på svag tro, dåligt minne och på att de ännu inte förstod. Och nu upprepar det sig. De förstod inte varför Jesus måste gå upp till Jerusalem. De förmådde inte förtrösta på att Jesus ledde dem på den bästa vägen. Jesus hade två gånger sagt att de måste gå upp till Jerusalem. Då fanns det ingen bättre väg att gå.

Vi är lika lärjungarna. Vad finns det då för medicin mot fruktan? Den rätta medicinen mot fruktan finns i evangeliet om Jesu seger över alla våra fiender och döden.

Jesus hade full kontroll över händelserna. Han gick upp till Jerusalem för att allt det som var förutsagt genom profeterna skulle gå i uppfyllelse. Han gick för att utföra det verk Fadern sänt honom till. Han gick för att ge sitt liv till lösen för många.

Jesus tog de förskräckta lärjungarna till sig och talade om för dem vad som skulle hända. Jesus sade till lärjungarna: *"Se, vi går upp till Jerusalem, och Människosonen kommer att överlämnas till översteprästerna och de skriftlärda, som ska döma honom till döden och utlämna honom åt hedningarna. Dessa ska håna honom, spotta på honom och gissla och döda honom."* Så här långt infriade Jesu ord lärjungarnas värsta farhågor. Men Jesus stannade inte med att förutsäga sin död. Han förutsade också sin seger över döden: *Men efter tre dagar ska han uppstå.*

Man kan säga att Gud förberett Jesu förutsägelse av sin död och uppståndelse under tusentals år. Hela Gamla Testamentet är historien om hur Gud uppfyller sitt ord och sina löften. Gud hade under tusentals år lärt sitt folk att då Herren förutsäger något så är uppfyllelsen också garanterad. Lärjungarna kunde säkert veta att när nu Herren förutsagt sin uppståndelse så var hans seger över döden garanterad.

Men man behöver inte gå så långt som till Gamla testamentets historia för att hitta garantier på makten och sanningen i Kristi ord. Med makten i sitt ord hade Jesus förlåtit synder, gjort människor friska, ja till och med uppväckt döda. Med ett ord hade han uppväckt synagogföreståndarens dotter i Kapernaum och änkans son i Nain. Lärjungarna visste att Jesu ord inte skulle återvända förgäves utan att ha utträttat hans vilja.

Lärjungarna blev glada över att höra Jesus förkunna sin seger över döden. Och vem blir inte det, för hans seger är också vår seger. Men lärjungarna hade lite svårt att hantera sin glädje. Man kan säga att deras glädje spårade ur. Från att ha varit fyllda av fruktan blev de nu så övermodiga att de både ville och trodde sig kunna regera över hela världen. Sebedeus söner, Jakob och Johannes, kom fram och bad honom: *"Låt den ene av oss få sitta på din högra sida i din härlighet och den andre på din vänstra."* Jesus sade till dem: *"Ni vet inte vad ni ber om."*

Istället för att få vad de bad om skulle de få något annat som de inte bad om. Jesus sade till dem att de skulle få dricka den kalk han skulle dricka. Det innebar att de skulle bli lika honom i hans lidande. Jakob blev också den första kristna martyren och Johannes möter vi sedan landsförvisad till ön Patmos för sitt vittnesbörd om Kristus. De skulle med andra ord få vad de inte bett om.

Det var oväntat. Har inte Jesus lovat att ge oss allt vad vi ber om? Tar vi med allt Nya Testamentet säger om bönen förstår vi att löftet om bönhörelse inte är ovillkorligt. Johannes skriver: *”Vi vet att om vi ber om något efter hans vilja så hör han oss.”* Det är bara de böner som är i enlighet med Guds vilja som han hör och svarar. Och väl är det. Det skulle gå oss illa om vi fick alla önskningar uppfyllda, även de som är mot Guds vilja. Gud svarar oss på ett sätt som är i enlighet med hans vilja och till vårt bästa. För att nå det målet så kan Jesus ibland vara tvungen att avvisa vår bön och ge oss något helt annat än vi bett om, så som han gjorde med Sebedeus söner.

Vi är helt trygga hos Jesus. Han tillåter inget annat än det som är till vårt bästa. Sett med otrons ögon så var det inget bra bönesvar Jesus gav sina lärjungar. Vem vill dela Jesu lidanden och bli lik honom i en död som hans? Men sett med trons ögon kunde inget bättre hända dem. De skulle bli förenade med Jesus i en död med honom i hoppet om uppståndelsen från de döda.

Jesus lärde sedan lärjungarna en visdom som gjorde dem livsdugliga i Guds rike. Vi vet, som Jesus säger, att folkens ledare uppträder som herrar och stormännen härskar. Den starkes rätt, kallas det. Men det är inget föredöme för Jesu lärjungar. Nej, Jesus säger: *...”den som vill vara störst bland er ska vara de andras tjänare, och den som vill vara främst bland er ska vara allas slav. Ty Människosonen har inte kommit för att bli betjänad utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många.”*

Jesus vill att vi ska ha honom som förebild. Om han haft som sin målsättning att inta den främsta platsen så hade han aldrig behövt överge sin härlighet. Ingen tvingade honom att bli en ödmjuk tjänare. Frivilligt lämnade han sin härlighets tron och antog en tjänares gestalt när han blev människa. Han utgav sig själv för vårt bästa, för att vi skulle bli frälsta. Detta ska också vara principen för vårt liv i Guds rike. Vi ska inte först och främst se på vårt eget bästa utan tänka på andras. Vi ska inte vara självpupptagna och stolta utan istället ödmjuka och sätta andra högre än oss själva. Det är Kristi sinne, som vi ska härma.

Däremot ska ingen försöka göra vad Jesus gjorde. Det är inte meningen. Jesus kom för att betala vår skuld inför Gud. Det är hans unika gärning. Den som själv försöker betala sin skuld går evigt förlorad. Det finns en enda Återlösare och det är vår Herre Jesus Kristus. Han ensam har gett sitt liv till lösen för många. Han har återlöst, förvärvat och vunnit mig, förlorade och fördömda människa, från alla synder, från döden och djävulens makt, inte med guld eller silver utan med sitt heliga, dyrbara blod, och sitt oskyldiga lidande och död. Allt detta har han gjort för att jag ska tillhöra honom, leva under honom i hans rike och tjäna honom i evig rättfärdighet, oskuld och salighet, såsom han har uppstått från döden lever och regerar i evighet. Det är visst och sant.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, uppfyll oss med glädje över din seger över synd och död. Lär oss att uttrycka den glädjen i en ödmjuk tjänst. Vi vet att du till sist av nåd ska ge oss del i din härlighet, för du har köpt oss med ditt blod för att vi ska leva med dig i ditt rike. Dig tillhör äran i evighet. Amen.